

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Vita Moschi mercatoris Tyrij. Capvt CLXXXVI.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

rem dixit: Quanto illū vendidisti? Putabat autē, quod illum quinque, vel decem minutis vendidisset. Tunc ille trecenta numismata proferens, dedit illa vxori suæ dicens, tanto se illum vendidisse. Illa verò summam diuinæ bonitatis clementiam admirans, dixit ei: Ecce Deus Christianorū quālis est, quā bonus, quā gratus, quā diues, Vides quia non solum quinquaginta numismata tibi reddidit, quę tu illi mutuasti, sed paucis diebus ipsa tibi sextuplicata restituit? Agnosce igitur, quia non est Deus alius, neq; in terra, neq; in cœlo, nisi ipse solus. Ille verò miraculo admonitus, cū experimento didicisset & ipse veritatē effectus est repente Christianus, & glorificauit Deum, & Sa uatorem nostrum Christū cum Patre, & Spiritu sancto, plurimas referens gratias prudenti mē vxori suæ, per quam vera Dei notitia ipsi in veritate concessa est.

Vita Moschi mercatoris Tyrj.

C A P V T CLXXXVI.

PERR EX I M V S in cœnobium speluncæ Abbatis Sabæ, ad Abbatem Eustachium ipsius cœnobii patrem, narrauitque nobis dicēs: Erat Tyrj mercator quidam, nomine Moschus. Is nobis, cū Tyrum venissemus, hoc retulit, dicens Cū essem super commercia, p̄ ofundo vespere abij lauatum, & in via repe i mulierem stantem in tenebris. Ad quam ego vbi perrexi, consensit sequi post me. Præ diabolico itaque gaudio non laui, sed ad cœnam properaui, multumque orabā illā, vt comederet, sed illa gustare quicquā passa non est. Tandem surrexim⁹. Et cū ad cubandū venissemus, vellemque, illam amplexari, voce magna cum lachrymis clamauit dicens:

Væ

Væ mihi miseræ. Tremefactus itaque interrogabam causam fletuum. Illa verò amplius eiulans ait: Vir meus negociator est, & naufragium fecit, perdiditque & sua, & aliena, & propterea in carcere inclusus est, nec habeo, quid faciam, ut vel panem illi ministrem, atque ideo præ nimia paupertate corpus meum exponere proposui, ut illi panem inueniam. Omnia enim deperierunt. Et dixi illi: Quantum est debitum? Quæ ait: Quinque auri libræ. Proferens autem aurum dedi illi, dicens: Ecce Dei nutu non tetegi te. Da aurum, & redime virum tuum, & orate pro me. Deinde post aliquantulum temporis calumnia contra me conflata est apud Imperatorem, quod commercij cuncta dissipassem. Mittens autem Imperator diripuit omnem substantiam meam, nudumque pertractum Constantinopolim in carcerem misit. Vbi cum plurimum temporis egissem, solo vno vestimento præter camisiâ indutus, die quadam audio, quod imperator me vellet occidere. Itaque de vita desperans plorabam. Flentem autem, & coniuuantem sopor oppressit, vidi que in somnis quasi mulierem illam, quæ aliquando virum haberat in carcere, dicentem mihi: Quid est, quod habes, domine Mosche? Quare hic inclusus es? Me autem respondente: Caluniam perpeffus sum, & puto, quia occidet me Imperator: ait mihi: Vis, ut loquar pro te Imperatori, & dimittet te? Ad quæ ego. Nunquid ille cognoscit te? Ait: Vtiq; nouit. Expergefactus autem ambigebam, quid hoc esset. Astitit autem mihi secundo, & tertio eadem repetens, & dicens: Noli timere; ego te absoluum cras. Diluculo autem, Imperatore iubente, adduxerunt me in palatium. Cumque ingressus essem, ille ut aspexit me putri, & scissa indutum tunica,

dixit

dixit mihi: Ecce nunc tui misertus sum. Vade, & emendare de reliquo. Aspiciebam autem mulierem illam ad dexteram Imperatoris astantem, & dicentem mihi: Confide, & noli timere. Iussitq; Rex mihi vniuersa restitui, addensque mihi bona plurima, restituit me in priorem statum, faciens me præterea locum tenentem. Ipsa igitur nocte apparuit mihi rursus eadem mulier, & ait mihi: Scis, quæ sim ego? Illa sum, cum qua fecisti misericordiam, & propter Deum non tetigisti corpus meum. Ecce & ego liberaui te à periculo. Vides clementiam Dei, quomodo per me, cui fecisti misericordiam, apparuit tibi misericors, quasi dicēs: Hoc propter me fecisti, & ego magnificaui misericordiam meam super te.

Doctrina Abbatis Ioannis Cyzici pro acquirendis virtutibus.

CAPVT CLXXXVII.

CVM à sancta Gethsemani ascenderemus in sanctum montem Oliueti, monasterium offendimus Abbatis Abramij. Huius monasterij pater erat Abbas Ioannes ex Cyzico. Interrogauimus autem eum die quadã dicentes: Quomodo virtutem possidet quispiam? Respondit senior, & ait: Qui virtutem possidere voluerit, nisi prius oderit virtuti ex diametro contrariam malitiam, eã acquirere, ac possidere non potest. Si igitur habere vis luctum, semper odio habeas risum. Si humilitatem habere desideras, superbiam semper execrãre. Si continens esse cupis, gastrimargiam odi. Si pudicus, detestare luxuriam. Si nudus, materiam fuge. Qui vult esse misericors, auaritiã caueat. Qui eremũ habitare desiderat, ciuitatis frequentia odio habeat. Qui cupit inuenire